

СІЛЬСЬКИЙ ЗЕЛЕНИЙ ТУРИЗМ ЯК ВИД ДІЯЛЬНОСТІ ОСОБИСТОГО СЕЛЯНСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА

У сучасній державі, все більшої популярності набирає сільський зелений туризм як вид відпочинку. У регіонах все більше власників садиб приймають бажаючих відпочити, адже мешканці міст дедалі частіше віддають перевагу саме цьому виду туризму. Розвиток та індустріалізація великих міст, зменшення зелених насаджень і збільшення кількості населення, розвиток транспортної інфраструктури – усі ці чинники спонукають людину єднатися з природою. Зелений туризм розквітає, люди насолоджуються первозданною природою, дихають свіжим повітрям, вмиваються ранковою росою. Це звучить казково, проте, важливим питанням сьогодення залишається визначення на законодавчому рівні сільського зеленого туризму, його правомірне функціонування в Україні та перспективи його подальшого розвитку.

На думку авторів, дане питання є досить актуальним, що і зумовило обрання даної теми для дослідження.

На жаль, профільного законодавчого акта, який би врегулював питання зеленого туризму не існує. Законодавство у даній сфері складається з Конституції України, Закону України «Про туризм», Закону України «Про особисте селянське господарство». Також існує проект закону України «Про сільський зелений туризм», який на жаль не був прийнятий, проте, вважаємо доцільним розглянути його певні положення.

Звідки взагалі виникла ідея “сільського туризму”, і яке значення це має для сільської місцевості?

У Європі зелений сільський туризм розв’язує дуже багато проблем соціально-економічного розвитку сільської місцевості. Він розширює сферу зайнятості сільського населення, створює нові робочі місця. А коли відпочивальників багато, то це стимулює розвиток сфери послуг – транспортних, зв’язку, торгівлі, тощо. Розширюється можливість реалізувати продукцію особистого селянського господарства. Перше законодавче закріплення сільського зеленого туризму відбулося у 2003 році з ухваленням Закону України «Про особисте селянське господарство», де зазначено, що можливе надання послуг сільського зеленого туризму з використанням майна особистого селянського господарства.

Члени ОСГ здійснюють діяльність на власний розсуд і ризик у межах встановленого правового господарського порядку, дотримуючись вимог законів України. Така діяльність пов’язана з веденням особистого

селянського господарства, не належить до підприємницької діяльності, позиціонуючись як один із видів робіт і послуг в особистому селянському господарюванні та підлягає обліку, який здійснюють місцеві органи влади.

У свою чергу, проект Закону України «Про сільський зелений туризм» дає визначення сільського зеленого туризму – відпочинковий вид туризму, що передбачає тимчасове перебування туристів у сільській місцевості (селі) та отримання ними послуг сільського зеленого туризму.

Цей проект закону поряд з поняттям «сільського зеленого туризму» встановив поняття послуги сільського зеленого туризму – як діяльність членів особистого селянського, особистого підсобного або фермерського господарства з надання послуг бронювання, розміщення, харчування, інформаційного обслуговування, інших видів послуг, спрямованих на задоволення потреб туристів.

Екологічний туризм визначається як форма подорожі, сприятлива для навколишнього середовища. Вона відбувається на територіях, що мають природничу цінність (національні та ландшафтні парки). Виокремлюють такі форми екологічного туризму – активний екотуризм (піший, велосипедний, водний, кінний), фауністичний та флористичний (орнітологічні поїздки, полювання), культурологічний, етнографічний.

Закон «Про особисте селянське господарство» встановлює, що якщо така діяльність вчиняється у рамках особистих селянських господарств, то оподатковуються їх доходи, отримані від такої діяльності на тих самих умовах, що й звичайних платників податку. Перевагою згідно із законом, є те, що власники ОСГ, на відміну від приватних підприємців, звільнені від обов'язкової реєстрації своєї діяльності в органах місцевої влади. Обліку підлягають тільки особисті селянські господарства. Законодавством не передбачене для здійснення цієї діяльності отримання будь-яких дозволів від органів державної влади або місцевого самоврядування. Доступ до перевірок діяльності такого господарства представниками контролюючих органів обмежений. В Україні зеленим туризмом можна займатись не реєструючись як суб'єкт господарювання. Для цього досить підпасти під дію Закону про особисте селянське господарство, а саме під формулювання «реалізація надлишків виробництва та переробки с/г продукції та надання послуг з використанням майна особистого селянського господарства». Умовою здійснення сільського туризму є обов'язкова сертифікація. Окрім обов'язкової сертифікації, суб'єкт діяльності у сфері сільського туризму має право заявити до органу, що здійснює сертифікацію, та на підставі добровільного договору між ними сільській садибі буде присвоєна відповідна категорія, що передбачається Порядком встановлення категорій готелям та іншим об'єктам, що призначаються для надання послуг з тимчасового розміщення (проживання).

Отже, на думку авторів, розвиток такого виду туризму є позитивним

моментом, який повинен підтримуватися з боку органів державної влади та місцевого самоврядування.

Підсумовуючи вищезазначене, можемо прийти до висновку, що зелений туризм – відпочинковий вид туризму, який передбачає тимчасове перебування туристів у сільській місцевості (селі) та отримання ними послуг сільського зеленого туризму. Обов'язковою умовою здійснення сільського туризму є його сертифікація. Цей вид діяльності має неабиякі перспективи розвитку, оскільки користується неабияким попитом та може створити внутрішнє споживання, адже з одного боку – попит створюють мешканці міст, які прагнуть відпочити і отримати нові враження, з іншого – селяни здатні його задовольнити, пропонуючи нові види гостинності, розваг та проведення дозвілля.

Список використаних джерел

1. Про особисте селянське господарство : Закон України від 15 травня 2003 року № 742-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 29. – Ст. 232.
2. Про туризм : Закон України від 15 вересня 1995 року в редакції Закону від 18 листопада 2003 року № 1282-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2004. – № 13. – Ст. 180.
3. Проект Закону про внесення змін до Закону України «Про особисте селянське господарство» щодо розвитку сільського зеленого туризму [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_2?id=&pf3516=2232%D0%B0&skl=9.
4. Сільський зелений туризм: перспективи розвитку // [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://www.visnuk.com.ua/ua/pubs/id/90010301>.
Науковий керівник: д.ю.н., доцент Гавриш Н.С.